

melig tydeligt, at dersom Ministeriet ikke kan opnaae fyldestgørende Garantier og Tilfikkinger, fordi man ikke troer, at de ville fyldestgjøre Rigsdagen og Nationen; saa vil det ikke udsætte at forelægge Thinget Stillingen, saa vil det, isald det Intet kunde opnaae, som det antog at være gavnligt for Landet, føle sig opfordret af simpel Pligt og Skyldighed til at fratræde og overlade Sagerens Ledning i andre Hænder. Men, naar nu Ministeriet selvselgelig maa have den Tro, at der kan udrettes Noget i Landets virkelige Interesse ved Forhandlinger, og naar Ministeriet holder sig overbevist om, at slige Forhandlingers Ofsentliggjørelse for hele det danske og europæiske Publicum — en Ofsentlighed, der ikke kan undgaaes ved Sagens Drøftelse og Bearbejdelse af en Rigsdag — vil være skadelig, kan det da forlanges, ja, kan det være et Ministerium tilladt, til Trods for denne Overbevisning, at overgive Sagen paa dette Standpunkt til en fuldstændig Ofsentlighed? Jeg troer altsaa, at man vilde gjøre Ministeriet Uret, naar man af dets nu iagttagne Tausshed vilde slutte sig til Nødvendigheden af en Mistillid til Ministeriet. Opnaaer Ministeriet ikke ved sine Forhandlinger de Garantier, det tilsigter, kan det jo ikke heller ved disse Forhandlinger have bundet Hænderne paa sig eller et eventuelt tilkommende Ministerium.

Naar dernæst den ærede Landstingsmand, som sidst satte sig, har udtalt sin Mening og sine Forhaabninger klart og smukt, maa jeg tillige beklende, at jeg høiagter og er taknemmelig for den Moderation, med hvilken den høitagtede Rigsdagsmand har fremsat sine Tanker. Men den høitagtede Rigsdagsmand vil dog vistnok ogsaa indrømme mig, at dersom jeg i dette Dieblik i det Enkelte besvarede de Tanker, han har fremsat for Thinget, gik ind paa deres reelle Behandling, saa vilde jeg komme i den Nødvendighed, som jeg søger at bortvise fra mig, at maatte fremføre Ministeriets Beslutning, Ministeriets Plan, Gjensstanden for Ministeriets Forhandlinger. Jeg kan derfor vel personligt ønske, at det maatte være mig tilladt nu at indgaae paa Enkeltighederne i den ærede Rigsdagsmands Foredrag, men jeg anseer mig virkelig for ubesjætt

vertil. Naar den ærede Rigsdagsmand har udtalt Forhaabninger, saa kunde jeg endog saa brændende ønske, at jeg turde sige: det er ogsaa mine Forhaabninger, jeg deler disse Forhaabninger. Jeg bør imidlertid ikke sige det, fordi Erklæringen derom, hvad enten den havde indvortes Sandhed eller maatte forstaaes med visse Indskrænkninger, jo vilde være forbunden med en Tilstaaelse af det, jeg har paalagt mig selv Tausshed om. Og dog kan jeg ikke tilbageholde den Udtalelse, at en af de Forhaabninger, som den høitagtede Rigsdagsmand nævnte, tilvisse ogsaa deles af ethvert af Ministeriets Medlemmer, og det er, at Slesvig-holsteinsmen skal være tilende. Nede Omstændighederne Kongens Regjering til at indgaae paa en transitorisk Tilstand, vil jeg ønske, at det ærede Landsting vil have den Fortrøstning til Ministeriets Danstthed, at det vil troe, at Omstændighedernes Nødvendighed ikke kan berøve Ministeriet sin Danstthed, og at Omstændighedernes Evang ikke skal gaae videre, end Evangens Nødvendighed selv medfører. En transitorisk Tilstand kan være høist byrdefuld for Landet og for Folkets Sind; men, mine Herrer! den transitoriske Tilstand er jo virkelig allerede nu temmelig gammel, ikke blot her hos os, men i hele Europa. Vi see Europa i en transitorisk Tilstand; Europa kan ikke selv give sig sin definitive Forsatning, er det da rimeligt, at Kongens Regjering skulde kunne give den til et Land, der har været Stueplads og Tumlplads for Revolution og Oprør, at den, uden videre og med et Pennestrøg og i stor Hurtighed, kan forandre den transitoriske Tilstand til en vedblivende og ønsket Tilstand. Jeg frygter, at det er Noget, som ikke kan stee; men, fordi det ikke kan stee i Dieblikket, og saa hurtigt, som man kunde attraae det, ligger der ingenlunde en Erklæring om, at det ikke er en saadan varig Tilstand, man tilsigter, og som man troer paa en bestemt Maade, som man ikke nu kan forelægge for det ærede Thing, i Tiden at kunne komme til.

Formanden: Fra den 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Blechingberg) har jeg modtaget et Forslag til en motiveret Overgang til Dagsordenen. Forslaget er saalydende: